

L'ENTREVISTA

Andreu Carranza Escritor i rumbero.

'Els artistes acabarem venent melons a la carretera'

Ascó Arturó Gaya

Pregunta: Què et motiva a pujar a l'escenari a cantar rumbes?

Resposta: La vida mateixa és un escenari on intentem ser autèntics. Sempre serem comedians que intentem ballar al so que toca... Actuar és viure, és respirar. Si te n'oblides, ets mort. De totes formes, compartim la vida amb morts vivents, hi ha tanta gent que viu sense adonar-se de res del que li passa davant...

P: Estaríem parlant d'un "retorn" a l'escenari?

R: Sí, vaig començar de molt jove en el món de la faràndula, tocant la guitarra i cantant amb un grup de folc que es deia els Esquelots. Feiem cançons protesta antinuclear i antitrasvasament. Una de les cançons deia: "A la Ribera/ pel que ens espera/ perquè ens han enganyat/ a la Ribera no volem preses/ ni centrals nuclears..."

P: Què té d'especial la rumba?

R: La rumba catalana té alguna cosa que l'apropa a la jota, un ritme de fons que s'afona a les mateixes arrels de tots els sons populars. La rumba ebreca vol ser precisament això: pur mestissatge, bolero, havanera, jota. Tots som fills d'aquesta terra, del riu on ens banyàvem, fruit de les coses que nosaltres teníem i encara conservem i de les coses i les cançons, les cultures de tantes races i pobles que han passat per aquestes contrades i s'hi han quedat i s'han barrejat per formar el que som: el poble català, el poble més mestís de la terra...

P: D'on ve el nom del Gitano

Blanc?

R: De l'imaginari popular. De gitano blanc, n'hi ha a molts pobles, a Vinebre, a la Torre de l'Espanyol hi ha ca el gitano blanc... És un mite, i es tracta d'aquell home comerciant, mig rambler, mig negociant, que es dedica a comprar i vendre de tot. Durant l'època de l'estraperlo, molts gitano blanc van fer veritables fortunes. Com es pot endevinar, el gitano blanc no es d'aquesta raça, és un català que es comporta com un gitano que sap vendre el seu producte amb aquella cantarella seductora, aquella gràcia. És un personatge mediterrani que entronca amb la tradició del mercat, l'àgora, el carrer, l'art del regateig.

P: Què explica de l'escenari?

R: Contem històries. Ara portem l'espectacle *Parada de melons*. Jo interpreto el paper del Gitano Blanc, venc melons a la carretera i allí passo l'estona parlant sol, recordant els meus viatges psicodèlics amb "la fragoneta", que és una màquina del temps. Faig un recorregut pel món i per diferents èpoques, tot amant amb lectures d'autors de l'Ebre.

P: Quina diferència hi ha entre expressar a través d'una novel·la i expressar a través d'una cançó?

R: Quan ja es porta tota la vida creant, picant pedra creativa per transformar-la en alguna cosa que té una il·lusió de vida, hom s'adona que, en realitat, la vida quotidiana només és una projecció de la consciència, una ficció de les infinites que podrien produir-se. Aleshores, concebre una història escrita, cantada o interpretada és tot el mateix.

imasips55@gmail.com

L'escriptor Andreu Carranza ha tornat a l'escena musical a través del Gitano Blanc, un personatge que apareix en algunes de les seues novel·les. Ho fa acompanyat de 6 bons músics, amb els quals comparteix rumbes, emocions, sentiments i una genial parada de melons.

P: Per a quan un disc?

R: Estem en un projecte de micromecenatge per finançar el nostre primer disc, que sortirà després de Nadal. Els que hi vulguen col·laborar, només cal ficar al google "Verkami lo Gitano Blanc" i sortirà la pàgina on hi ha diferents modalitats: 10 euros pel CD, 20 samarreta i CD..., 300 euros actuació privada a casa teua, bateig, casament, aniversari, enterrament, divorci...

P: Lo Gitano Blanc conviurà amb l'Andreu escriptor?

R: No, impossible... És una confidència: es porten molt malament. Em sembla que l'escriptor està buscant el personatge, que s'ha esca-

pat de les seues novel·les, i, és clar, a les pàgines on apareixia ara hi ha un espai en blanc...

P: Hi ha un pròxim llibre?

R: Una novel·la, *La ciutat dels llops*, que ha quedat finalista al Prudenci Bertrana, al Ramon Llull i altres premis importants de la literatura catalana. Els jurats l'han valorat molt positivament però li falta un pèl de comercialitat i, és clar, ara, si no fas un bestseller directe...

P: I alguna predicció?

R: Davant la càrrega fiscal en el món de l'art, el Gitano Blanc vaticina que els escriptors, músics i actors acabaran venent melons a la carretera. ■

L'EBRE

NÚMERO

608

DIVENDRES
1 DE
NOVEMBRE